

der har det fælles mål, at der skal være en større retssikkerhed.

Det flertal vil jeg gerne se mig selv i. Det er noget, som regeringen og regeringspartierne er stærkt optaget af. Men det er jo ikke et mål i sig selv blot at få et flertal her i Folketinget, der er enigt om, at der skal nedsættes en kommission. Der må også være et flertal, der er enigt om, hvad det er, sådan en kommission skal beskæftige sig med og nå frem til. Og jeg må sige, at jeg har meget svært ved at få øje på det flertal, som forslagsstilleren her ønsker at se i salen.

Når det drejer sig om den påstand, at jeg som justitsminister ikke skulle være optaget af retssikkerhed i forhold til kontrolmyndigheder, mulighed for at kunne anvende tvangsindgreb uden om retsplejelovens bestemmelser, så ved fru Birthe Rønn Hornbech jo godt, at det er en sandhed med meget store modifikationer, for ikke at sige, at det er direkte usandt.

Jeg har jo så sent som i december 1996 afleveret en redegørelse til Folketinget, hvor jeg som justitsminister over for mine kolleger i regeringen har påpeget, at vi i Justitsministeriets Lovafdeling i fremtiden meget nøje vil gennemgå den lovgivning, som man vil forelægge for Folketinget, og hvor man vil have en hjemmel til at kunne lave tvangsindgreb uden om de almindelige bestemmelser i retsplejeloven.

Og med hensyn til den lovgivning, der allerede er vedtaget, vil vi bede alle ressortministre om at gennemgå deres lovgivning og se på, hvad behovet er for, at man har den hjemmel.

Så at komme her i dag endnu en gang og påstå, at regeringen ikke er optaget af det, synes jeg er groft – at man ikke har taget notits af, at vi faktisk har arbejdet ganske nøje med det i regeringen, og at vi endda har afleveret en redegørelse til Folketinget om det og vi har haft en redegørelsesdebat om det her i Tinget.

Det, som forslagsstilleren har været optaget af, når det drejer sig om tvangsindgreb uden om retsplejen, er punkt 1 at her skulle der være en kendelse.

Jamen vil man ikke bare forvandle domstolene her til at være et gummistempel? Hvad skulle domstolene lægge til grund, når Told og Skat eller Miljøkontrollen kommer og siger, at man gerne vil have en kendelse til at foretage en kontrol hos den og den landmand eller hos den og den erhvervsdrivende for at kontrollere momsregnskabet?

Der vil domstolene da blot være et gummistempel, og her er det, at det er langt mere ef-

fektivt, som også hr. Frandsen og andre har været inde på, når vi taler om kontrolmyndigheder, der har til opgave at kontrollere, om den lovgivning, vi faktisk vedtager her i Folketinget, også overholdes på miljøområdet, på skatteområdet osv., at vi meget grundigt både i regeringen og også her i Folketinget er opmærksom på, om man søger hjemmel til noget, hvor man må sige, at det retssikkerhedsmæssigt vil være betænkeligt, eller at det er, og det er jo ofte det, det vil være, unødvendigt at have den slags hjemmel.

Jeg er meget enig med de ordførere, der har påpeget, at der er forskellig holdningsmæssig tilgang til retssikkerhed, og det har også afspejlet sig gang på gang, når vi har haft spørgsmål vedrørende konkrete sager her i Folketinget. Og jeg er glad for, at hr. Aage Frandsen nævnte den konkrete sag, som jeg selv havde anledning til at registrere for ganske nylig her i Folketinget, og som drejer sig om at lovregulere adgang til at foretage overvågning af mennesker under deres arbejde på deres arbejdsplads, for her ved jeg i hvert fald, at en anden Venstre-ordfører end den nuværende vil kunne erindre sig, at det var meget uklart, hvad Venstre mente om det spørgsmål, og hvad man ville ende med at stemme fra Venstres side. Det stod i hvert fald ikke klart efter behandlingen.

Her er det jo et typisk holdningsmæssigt spørgsmål, hvor regeringspartierne sammen med et andet flertal i salen er optaget af behovet for at beskytte folk og give dem retssikkerhed gennem lovgivning, hvorimod Venstre i det spørgsmål siger, at der ikke er brug for lovgivning, for den retssikkerhed kan man gennem aftaler finde på anden vis. Men det vil jo gøre folk usikre med hensyn til deres retsstilling, for så længe der ikke er indgået nogen kollektivaftaler, hvordan kan man så være omfattet af en kollektivaftale? Og her er det altså, vi har muligheden for at skære igennem fra lovgivningsmagtens side og give dem den retssikkerhed.

Derfor er spørgsmålet om retssikkerhed bedst tjent med at blive diskuteret på baggrund af konkret lovgivning og ikke blot ved, at en række mennesker bliver bedt om at gøre det tidkrævende arbejde at gennemgå noget, hvor der ikke på forhånd er en afklaring af, hvad flertallet i Folketinget vil med det arbejde, som kommissionen pålægges.

Så endnu en gang ja til en styrkelse af retssikkerheden; det arbejder regeringen på i dagligdagen.